

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 126/22

V Lucemburku dne 14. července 2022

Rozsudky Soudního dvora ve spojených věcech C-59/18 | Itálie v. Rada a C-182/18 | Comune di Milano v. Rada, ve spojených věcech C-106/19 | Itálie v. Rada a Parlament a C-232/19 | Comune di Milano v. Parlament a Rada a ve věci C-743/19 | Parlament v. Rada

Umístění sídla EMA a ELA: pravomoc rozhodnout o něm přísluší unijnímu normotvůrci, nikoli členským státům

Rozhodnutí zástupců členských států o určení nového sídla EMA a o určení sídla ELA jsou akty politické povahy bez závazných právních účinků, takže proti nim nelze podat žalobu na neplatnost

Dne 20. listopadu 2017 rozhodli zástupci vlád členských států, že namísto Londýna bude novým sídlem Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA) město Amsterdam.

V červnu 2019 také rozhodli, že nově zřizovaný Evropský orgán pro pracovní záležitosti (ELA) bude sídlit v Bratislavě.

Itálie a Comune di Milano napadly rozhodnutí zástupců vlád členských států o umístění sídla EMA do Amsterdamu (C-59/18 a C-182/18), jakož i nařízení 2018/1718¹, kterým bylo v návaznosti na toto rozhodnutí umístěno sídlo EMA do uvedeného města (C-106/19 a C-232/19). Evropský parlament zpochybňuje rozhodnutí zástupců členských států umístit sídlo ELA do Bratislavy (C-743/19).

Velký senát Soudního dvora dnešními rozsudky žaloby ve věcech C-59/18, C-182/18 a C-743/19 odmítl a žaloby ve věcech C-106/19 a C-232/19 zamítl.

Soudní dvůr nejprve připomněl, že akty přijaté kolektivně zástupci vlád členských států nemohou podléhat přezkumu legality prováděnému unijním soudem podle článku 263 SFEU.

Je ovšem třeba ještě ověřit, že takový akt není ve skutečnosti rozhodnutím Rady coby unijního orgánu.

Za těchto okolností Soudní dvůr předně zkoumal, zda pravomoc k umístění sídla institucí a jiných subjektů Unie přísluší zástupcům vlád členských států rozhodujícím vzájemnou dohodou, jak stanoví článek 341 SFEU, nebo unijnímu normotvůrci.

Soudní dvůr rozhodl, že článek 341 SFEU neupravuje umístění sídla instituce nebo jiného subjektu Unie, jako jsou EMA a ELA.

Pravomoc rozhodovat o umístění sídla EMA a ELA přísluší tedy unijnímu normotvůrci, který musí za tímto účelem jednat v souladu s postupy stanovenými věcně relevantními ustanoveními Smluv.

Dále dospěl Soudní dvůr k závěru, že **rozhodnutí přijatá zástupci vlád členských států v listopadu 2017**

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1718 ze dne 14. listopadu 2018 o změně nařízení (ES) č. 726/2004, pokud jde o umístění sídla Evropské agentury pro léčivé přípravky (Úř. věst. 2018, L 291, s. 3).

a v červnu 2019 k určení nového sídla EMA a sídla ELA nemohou být kvalifikována jako akty Rady. Tato rozhodnutí jsou naopak akty přijatými těmito zástupci vlád kolektivně a vzájemnou dohodou.

Dotčená rozhodnutí, která byla přijata členskými státy v oblasti, v níž Smlouvy neupravují jejich jednání, tedy nemají v unijním právu žádné závazné právní účinky. Jsou to **politická rozhodnutí členských států, proti kterým nelze podat žalobu na neplatnost podle článku 263 SFEU.**

U žalob proti **nařízení 2018/1718** Soudní dvůr **zamítl všechny argumenty Comune di Milano a italské vlády vycházející z porušení výsad Parlamentu, jakož i jejich argumenty vycházející z protiprávnosti tohoto nařízení vyplývající z údajné procesní nesrovnalosti, v důsledku které zástupci členských států přijali dne 20. listopadu 2017 rozhodnutí, že novým sídlem EMA bude město Amsterdam.**

K tomu Soudní dvůr uvedl, že toto rozhodnutí je aktem politické spolupráce bez jakékoli závaznosti, která by mohla omezit posuzovací pravomoc unijního normotvůrce. **Nelze proto mít za to, že by Parlament tím, že se v daném případě považoval za vázaný dotčeným rozhodnutím, rezignoval na výkon svých legislativních pravomocí.**

Soudní dvůr dodal, že kdyby Parlament nesouhlasil s politickým rozhodnutím členských států přemístit sídlo EMA do Amsterdamu, mohl se proti promítnutí tohoto rozhodnutí do unijního legislativního aktu ohradit.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Úplné znění rozsudků ([C-59/18 a C-182/18](#), [C-106/19 a C-232/19](#) a [C-743/19](#)) se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudků je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte připojeni!

